

29) Anden behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om visse miljøafgifter.

Af miljøministeren (Per Stig Møller).

(Fremsat 28/10 92. Første behandling 4/11 92. Betænkning 9/12 92).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

30) Anden behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse chlorfluorcarboner og haloner (CFC-afgift).

Af miljøministeren (Per Stig Møller).

(Fremsat 28/10 92. Første behandling 4/11 92. Betænkning 9/12 92).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

31) Anden behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer.

Af miljøministeren (Per Stig Møller).

(Fremsat 28/10 92. Første behandling 4/11 92. Betænkning 9/12 92).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Aage Brusgaard (FP):

Når lovforslagene bliver behandlet under ét, vil jeg lige gøre et par bemærkninger til to af dem.

Til lovforslag nr. L 68 har Fremskridtspartiet stillet et ændringsforslag, som går ud på, at man skal ligestille engangsservice med detailsalgspakninger. Det, det drejer sig om, er, at man mener, at ved at hæve afgiften med 50 pct.

på engangsservice får man 330.000 kr. mere ind i afgifter; vi er meget skeptiske over for, om det er rigtigt. Vi ved, at den største handel nok vil gå sydpå, for efter januar 1993 bliver det simpelt hen sådan, at hvis vi mener noget med det åbne, indre og frie marked, skal alle kunne køre over grænsen og købe engangsservice. Der vil blive så lille et provenu, at vi mener, det vil være forkert at flytte så stor en handel bare på grund af det.

Vi har også fået en række henvendelser; f.eks. spørges der, hvordan man definerer engangsservice. Efter lovens § 1 omfatter afgiftspligten engangsservice. Loven definerer ikke begrebet engangsservice, men det antages umiddelbart, at det omfatter knive, gafler, skeer, tallerkner, krus osv. Vi har også fået brev fra Det Danske Handelskammer og Dansk Plast og Papir A/S. De har udregnet, at dette vil komme til at berøre 30.000 virksomheder i Danmark – 30.000 virksomheder for at få en afgift på 330.000 kr. om året, det er simpelt hen hul i hovedet og bureaukrati, så det batter!

Vi har fået brev fra told- og skattemyndighederne, der skriver, at de ikke kan forklare kunderne, hvad der er engangsservice, og hvad der er detailsalgspakninger; det kan simpelt hen ikke lade sig gøre.

Vi har stillet en del spørgsmål, og jeg har spurgt, om de andre EF-lande har afgift på disse områder. Svaret var, at der ikke findes afgifter på engangsservice i nogen af de øvrige EF-lande. Det er altså de partier, der går ind for Unionen og for et tættere samarbejde med de andre lande, der indfører den ene nye afgift efter den anden, som de øvrige lande ikke har.

Jeg vil lige citere fra et brev fra Dansk Plast og Papir A/S om toldvæsenet: »Enhver med blot minimal indsigt i, hvad der foregår uden for Told- og Skattestyrelsens vinduer, ved, at det allerede er umuligt og i praksis helt uladsgjærligt for virksomheder, selv for toldmyndighederne, at skulle skelne engangsservice fra emballage, og det er helt umuligt i praksis at forestille sig, at toldvæsenet skal kunne overkomme at aflægge virksomhederne besøg 30.000 steder.« Vort erhvervsliv siger altså på forhånd, at denne lov er totalt umulig at administrere.

Jeg vil også godt lige citere fra Det Danske Handelskammers Nyhedsbrev: »Danske punktavgifter kan gøre den frie konkurrence til